

Mál nr. 445/2021
M og
V vegna Ábyrgðartryggingar atvinnureksturs X

Skaðabótaábyrgð. Vinnuslys.

Gögn.

Málskot móttakið 7. desember 2021, ásamt fylgiskjölum.

Bréf V dags. 22. desember 2021.

Tölvupóstur lögmanns M, dags. 6. janúar 2022, ásamt atvikalýsingu dags. 31. desember 2021.

Málsatvik.

M var við vinnu sína hjá X hinn 13. ágúst 2017 og lýsir atvikum líkamstjóns síns þannig í tilkynningu til V dags. 7. október 2018: „...vorum að rúlla flugvéladekki uppá kerru, Ásgeir Atli missti takið á dekkinu það rann á mig og klemmdi löppina á milli kerru og dekk.“ Í sameiginlegri tjónstilkynningu M og X til Sjúkratrygginga Íslands dags. 7. október 2018 segir: „...var að flytja flugvéla dekk á kerru af lager. Á meðan var verið að loada kerruna rann dekkið á mig og löppin klemmdist á milli Dekks og kerru.“ Meðal gagna málsins er matsgerð dags. 25. mars 2020 um afleiðingar líkamstjóns M vegna tjónsatviksins. Við meðferð málsins hjá nefndinni barst óundirrituð yfirlýsing A dags. 31. desember 2021 vegna atvika málsins. Þar segir: „Eitt af verkefnum vaktarinnar ar að færa 54“ dekk (um 200 kg) frá lagernum og í dekkjakerruna með handaflí. Ég varð vitni að því að eitt hjólanna rann harkalega í hlið fótleggjar [M] svo að hné hans kramdist á milli dekkisins og dekkjakerrunar.“

M telur greiðsluskyldu fyrir hendi úr ábyrgðartryggingu X hjá V þar sem X beri skaðabótaábyrgð á líkamstjóni hans vegna gáleysis samstarfsmanns M. Það gáleysi felist í aðgæsluleysi samstarfsmanns M þegar hann rúllaði dekki á M án nægilegrar aðgæslu. Einnig vísar M til skyldna X í lögum nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum.

V hefur hafnað greiðsluskyldu og telur ósannað að tjón M sé hægt að rekja til gáleysis samstarfsmanns hans. Ekki liggja fyrir lýsingar af atvikum sem styðji það og þær upplýsingar sem V hafi fengið um tjónsatvikið hafi verið þær að um óhapp hafi verið að ræða. V bendir á að M beri sönnunarbyrði um að skaðabótaábyrgð X sé fyrir hendi skv. almennum reglum skaðabótaréttar og það hafi ekki tekist.

Álit.

Ágreiningur er um hvort sýnt sé fram á að líkamstjón M sé hægt að rekja til atvika eða aðstæðna sem vinnuveitandinn X beri skaðabótaábyrgð á. Í tilkynningu M sjálfs til V, dags. 7. október 2018, segir um atvik að samstarfsmaður hans hjá X hafi misst tak á stóru dekki sem hafi runnið á M og hann hafi þannig slasast. Í annarri tjónstilkynningu dags. sama dag, sem undirrituð er af bæði M og fulltrúa X, lýsir M atvikum þannig að dekk hafi runnið á hann en vikur ekki að þætti samstarfsmannsins í atburðarásinni. Að lokum barst lýsing umrædds samstarfsmanns á atvikum með óundirritaðri atvikalýsingu dags. 31. desember sl. þar sem fram kemur að dekk hafi lent á M og hluti af verkefnum þeirra hjá X hafi verið að færa dekkinn með handaflí. Af þessum lýsingum verður ekki fyllilega ráðið að líkamstjón M hafi orðið vegna gáleysis samstarfsmanns hans eða öðrum aðstæðum sem X ber skaðabótaábyrgð á. M ber sönnunarbyrði um að þannig að hafi aðstæður verið og þau gögn sem lögð hafa verið fyrir nefndina fela ekki í sér skýra sönnun um það.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Þóra Hallgrímsdóttir

Reykjavík, 15. febrúar 2022.
Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir